

ROESELARE

Griezelen in KOERS met Vladimir de Vleermuis

Tijdens de herfstvakantie laat KOERS. Museum van de Wieler sport zich van zijn spannendste kant zien. Vladimir de Vleermuis en zijn vrienden hebben hulp nodig om 'De Vloek van de regenboogtrui' op te lossen. Ze nemen de jongste bezoekers gratis mee op sleeptouw via leuke opdrachtjes, raadseltjes en zoekspelletjes. Speurneuzen tot 6 jaar gaan - al dan niet met de loopfiets - op zoek naar de vrienden die telkens een leuke opdracht in petto hebben. Oudere broertjes en zusjes kunnen hun wielhart ophalen met het roadbook (7 euro). Aan de hand van vijftien wervelende etappes beleven 6-12-jarigen samen met het gezin spel- en ontdekkingsplezier. Op zoek gaan naar sprekende objecten, onderzoeken hoeveel koers in jouw dorp aanwezig is, je eigen wielerbijnaam verzinnen,... Meer info op www.koersmuseum.be. (CDR)

KORTRIJK

Kunst in Huis opent eerste filiaal in West-Vlaanderen

Kunst in Huis heeft het eerste West-Vlaamse filiaal geopend in de Budascoop in Kortrijk. Voor 12 euro per maand huur je een werk. Je kiest uit 5.000 werken en steunt zo 370 kunstenaars. Je bepaalt zelf hoe vaak je een nieuw kunstwerk kiest en je haalt een werk maximum een jaar in huis. Voor wie verliefd wordt op een werk: alles is ook te koop. Kunst in Huis zit al in Brussel, Gent, Antwerpen en Leuven en nu dus ook in Kortrijk. Wie geen tijd heeft om het filiaal te bezoeken, kan het aanbod online raadplegen. Het maandlidmaatschap van 12 euro is maandelijks opzegbaar. Kunst in Huis werkt ook met kunstchques. Zo schenken vrienden of familie een kunstwerk uit de collectie van 5.000 foto's, schilderijen, tekeningen en objecten van kunstenaars uit Vlaanderen en Brussel. Kunst in Huis zoekt voortdurend nieuwe kunstenaars om de collectie uit te breiden. Kunstenaars die zich willen kandidaat stellen voor Kunst in Huis kunnen deelnemen aan digitale selecties in maart en september 2022. Meer info op www.kunstinhuis.be. (LPS)

TIELT

Sinterklaas komt langs op 20 en 21 november

Vorig jaar kon Sinterklaas geen plechtige intrede maken, maar op 20 november komt hij wel naar Tielt. Zoals de traditie dat wil, zal dat met de koets zijn. Na een rondrit door de Kortrijkstraat arriveren Sint en Piet rond 14.30 uur op het binnenplein van Huis Mulle de Terschueren, waar ze de kindjes uitgebreid begroeten. Daarna trekt het gezelschap naar de Europahal voor een show. Om 15 uur wordt Sinterklaas daar ontvangen door het schepencollege, waarna Clown Rocky het startschot geeft van de show. Vanaf 16.15 uur kunnen de kinderen Sinterklaas ontmoeten. Ze kunnen er tekeningen afgeven en krijgen een zakje lekkers in ruil. Ook op 21 november kun je Sinterklaas en zijn Pieten aan het werk zien. Onder de noemer 'The Peatles' komt een bende knotsgekke Zwarte Pieten om 15 uur optreden in Het Gildhof. Ze brengen een mix van Sinterklaasliedjes. Meer info en tickets op de website van het Gildhof. We geven ook nog mee dat de Sinterklaasbrievenbus vanaf 10 november weer op het Alexianenplein zal staan. Kinderen kunnen er hun brieven aan de Sint deponeren. Als de afzender op de enveloppe staat, stuurt Sinterklaas een antwoord terug. (SVR)

WOUTER DEPREZ NA CORONAJAAR WEER OP TOURNEE MET NIEUWE SHOW

WERVIK

«Heerlijk hoe mensen weer dicht op elkaar mogen zitten, dat maakt het zoveel makkelijker om ambiance in een show te brengen.» Comedian Wouter Deprez reist momenteel langs culturele zalen met zijn nieuwe voorstelling 'Speech'. Doorgaans gebruikt hij een 'brave tussentaal' op de planken. Alleen in onze provincie laat hij zich nog helemaal gaan in het West-Vlaams.

JOYCE MESDAG

Een anderhalf jaar van complete - noodgedwongen - rust is het niet geweest voor Deprez. Hij vond genoeg andere dingen om te doen. Maar ook voor hem voelt het als een verademing om weer te kunnen doen wat hij het liefst doet: mensen blij maken. Na een reeks try-outs is zijn voorstelling 'Speech' klaar en in het gelijknamige boek brengt hij een eerbetoon aan de taal uit zijn thuisdorp: Geluwe.

Na meer dan 40 try-outs moet je er toch wel klaar voor zijn?
«Die try-outs maken deel uit van mijn schrijfproces. Ik begin met een uur tot anderhalf uur materiaal en afhankelijk van de reacties van het publiek werk ik bepaalde onderdelen uit of laat ik ze vallen. Het duurt wel even voor ik tot een resultaat kom waar ik volledig achter sta. Hoe eerlijker ik vertel over mijn leven en mijn ervaringen, hoe beter de reacties uit het publiek, merk ik.»

Het moet zalig zijn om weer op de planken te staan na zo'n lange onthouding?
«Het was voor mij geen anderhalf jaar stilte. Ik heb opgetreden zodra het kon. In het begin van de coronacrisis was dat telkens voor minder mensen en met meer afstand en mondkmaskers, tot het plots niet meer mocht. In de zomer van

Als ik ontevreden ben met hoe mijn leven loopt, is dat vooral mijn eigen fout, want dan had ik het al anders moeten aanpakken

vorig jaar en in april en mei van dit jaar mocht het dan toch weer, maar buiten en met meer afstand. Leuk was dat niet. Het is veel moeilijker om ambiance te brengen bij een publiek dat ver uit elkaar zit. Emoties overbrengen gaat veel beter als mensen dicht tegen elkaar zitten. Een dikke chapeau voor al wie iets probeerde te organiseren toen de maatregelen nog strenger waren, maar wat mij betreft is het nu pas weer echt wat het moet zijn. Heerlijk.»

Ben je jezelf tegengekomen toen je plots niet meer mocht doen wat je het liefste doet?
«Het valt goed mee, ik ben bezig kunnen blijven. Ik heb onder andere twee audiogidsen gemaakt voor bij een expo van illustrator Karl Meersman en daar ben ik wel even mee zoet geweest. Daarnaast heb ik wat extra schrijfwerk aanvaard en heb ik ook voor mezelf wat geschreven. En ik heb een vriend geholpen met het aanplanten van bomen. Ik hoorde mensen veel zeggen dat corona voor veel mensen een wake-up call zou vormen en dat ze echt anders zouden gaan leven', maar voor mij geldt dat niet.»

Geen dingen die je anders wil aanpakken in de toekomst?
«Neen. Wellicht omdat ik in het begin van mijn carrière wel al eens tegen de

zw

Wouter Deprez is blij dat hij weer de baan op kan met zijn nieuwe show. Foto Wannes Nimmegeers

«‘Speech’ is een ode aan de schoonheid van onze taal. Doorspekt met flauwe zever»

muur ben gelopen omdat het te hard ging. Dat ik te weinig tijd had voor mijn gezin en mijn vrienden. Ik heb dat evenwicht al beter gevonden dan vroeger. Ik ben ook mijn eigen baas en kan de dingen doen die ik leuk vind. Als ik ontevreden ben met hoe mijn leven loopt, is dat vooral mijn eigen fout, want dan had ik het al anders moeten aanpakken. Ik probeer al zoveel mogelijk afwisseling in mijn leven te steken en dat lukt me vrij goed.»

Nu over jouw afkomst: hoe lang ben je al weg uit Geluwe?
«Van mijn 18 jaar. Ik ben in Gent op kot gegaan en ben niet meer teruggekeerd. Ik heb na mijn 18de nog samen met wat vrienden Jeugdhuis De Jukte opgestart. Zo konden we in het weekend, als we even terug naar huis keerden, ook in Geluwe plezierige tijden beleven met optredens en uitgaan.»

Was het niet meer leuk wonen in Geluwe?
«Toch wel. Het was eerder Gent dat mij aangetrokken heeft, niet Geluwe die mij heeft weggeduwd. Wonen in de stad vond ik geweldig. Zo dichtbij en zo vaak naar de film kunnen, naar optredens,... Ik wilde in een stad wonen en om dan in een West-Vlaamse stad te gaan wonen, zou ik toch al Geluwe moeten achterlaten. Ik kon dan even goed in de stad blijven wonen waar ik alles al kende.»

Mag ik dat opmerkelijk vinden? Dat een voorvechter van groen en natuur zoals jij dan in de stad wil wonen?
«Maar ik woon wel heel mooi, vlak bij de Westerbegraafplaats. Een prachtig stukje groen vind ik dat. En als we met veel mensen in de stad wonen, blijft de natuur errond meer ongeschonden.»

Kunnen we je nog vaak in West-Vlaanderen aantreffen?
«Ik kom er de voorbije tien jaar steeds vaker. Toen mijn mama nog leefde om mijn beide ouders te bezoeken, nu alleen nog mijn vader. En ik heb nog veel vrienden in West-Vlaanderen. Als ik er dan toch ben, ga ik ook wel eens bij een

van hen langs. Ik treed daarnaast vaak op in West-Vlaanderen en sinds ik een radioreeks heb gemaakt over de Eerste Wereldoorlog heb ik mijn geboortestreek nog beter leren waarderen. Ik zou durven stellen dat mijn band met mijn Geluwe en de regio errond nog sterker is dan 25 jaar geleden.»

Wat zijn je favoriete plekken in West-Vlaanderen?
«Ik heb er heel wat. Zo vind ik het fijn om te zwemmen in de Noordzee en dan het liefst in Oostende. De beladenheid van het landschap in Diksmuide spreekt me geweldig aan en de koppige mentaliteit van de inwoners. Het Talbot House in Poperinge vind ik een indrukwekkend museum. Soldaten vonden daar rust tussen hun dienst in de loopgraven door. De geschiedenis wordt er niet zo hevig in je gezicht geslagen als elders in de Westhoek, maar net dat zij-

Twee West-Vlaamse woorden die ik wel tof vind: een wrikkelgat, iemand die niet kan stilzitten en een sporrewoan, een creatieve doenderik waar veel poer in zit

delingse doet je extra hard beseffen hoe het geweest moet zijn. En ik kom enorm graag in Brugge. Ik hou ervan hoe ze hun zaakjes daar zo goed onder controle lijken te hebben: het is er zo proper en goed georganiseerd allemaal. Hoe wel ik mijn hart verloren heb aan Gent kan ik me wel steeds vaker ergeren aan hoe veel er wordt gesluikstort in onze wijk, ondanks de inspanningen van Ivago. Wandelen of fietsen in het glooiende landschap iets meer 'bachten de kuppe' dan Geluwe vind ik geweldig. Ik zoek er soms ook de streek op. De flank van de Rodenberg bijvoorbeeld, om er van de zonsopgang te genieten. Of de Kemmelberg, om er een stuk te

schrijven met uitzicht over de hele vallei.»

Denk je ooit nog terug te keren naar Geluwe?
«Ik denk steeds vaker dat het leuk zou zijn om ooit terug te keren omdat Geluwe me zo goed zit als een handschoen. Het gaat me vooral om het feit dat het goed zit met de gevoelswaarde tijdens mijn gesprekken met de mensen daar.»

Je brengt je voorstellingen meestal in een iets deftiger Nederlands, maar als je in West-Vlaanderen optreedt, haal je je West-Vlaams boven?
«Klopt. En neen, ik hoef daar niet extra voor te repeteren of meer over na te denken dan voor mijn voorstellingen elders in Vlaanderen. Ik begin met mijn eerste zin in het West-Vlaams en de rest vloeit er vlotjes uit.»

Heb je een favoriet dialectwoord?
«Ik heb er alvast één in het Gents: een koeketiene. Zalig woordje vind ik dat. Je zou als outsider kunnen denken dat het een denigrerend woord is voor een vrouw, maar dat is het niet. Het is een benaming voor een mooie vrouw. Maar aangezien het woord al iets ouder is, klinkt het wat ironisch en warm tegelijk. Twee West-Vlaamse woorden die ik wel tof vind: een wrikkelgat, iemand die niet kan stilzitten en een sporrewoan, een creatieve doenderik waar veel poer in zit.»

Je boek 'Speech' is ook pas uit. Een eerbetoon aan de taal uit je thuisdorp Geluwe, maar wat moeten we ons daarbij voorstellen?
«Het is een ode geworden aan al wie me de taal heeft bijgebracht tijdens mijn 'vormende' jaren. Een ode aan de schoonheid van onze taal. Doorspekt met flauwe zever. Nerdy taalhumor waar ik me vroeger nog voor geëxcuseerd zou hebben, maar dat doe ik nu niet meer», lacht Deprez.

Tourdata en tickets voor 'Speech' vind je op www.wouterdeprez.be. Deprez' nieuwe boek is nu verkrijgbaar in de boekhandel en via zijn webshop.